

LAJTORJA

*A Kölcsey Ferenc Református
Gyakorló Általános Iskola lapja*

XXIII. évfolyam 1. szám 2021. október

A tartalomról

Új tanáraink

Az új elsősök

A kutatók éjszakája

Erdei iskolában volt a 4.c osztály

Határtalanul program - Erdélyben jártak a nyolcadikosok

ELŐSZÓ

„Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt...”

/Ef 5,15/

Szeretettel köszöntöm a lap régi és új olvasóit 2021 októberében. A járványhelyzet kedvező alakulásának és a védőoltásoknak köszönhetően az előző tanévhez képest kevesebb korlátozással indult a 2021-2022. tanév. Tanulóinknak és a védettségi igazolvánnyal rendelkező felnőtteknek nem szükséges maszkot viselniük, s a másfél méteres védőtávolság betartása sem indokolt a jelenlegi helyzetben. Megszűnt a foglalkoztatottak és a tanulók testhőmérsékletének mérése érkezéskor, s felső tagozatos osztályaink birtokba vehették az épületbővítés eredményeként létrejött, vadonatúj berendezéssel ellátott rajz-technika szaktantermet.

Tavaly csaknem valamennyi rendezvényünk elmaradt, ezért ebben a tanévben igyekszünk kihasználni minden alkalmas lehetőséget a közösségi programok megvalósítására. Az elmúlt másfél hónapban az alábbi jelentősebb események adtak okot öröme:

- Másfél év után felemelő élmény volt ismét istentiszteleten együtt lenni a Református Nagytemplomban szeptember 1-jén.

- Szeptember 21-én sikeres teadélután tartottunk alsó tagozatos gyermekek részvételével.

- Egy héttel később a Papírszínház előadását tekinthették meg az érdeklődők.

- Szeptember végén és október elején a Határtalanul Program keretében a 8. c és 8. z osztályok diákjai ötnapos tanulmányi kiránduláson vettek részt Erdélyben.

- Október 7-én délután gyönyörű, napsütéses időben került sor az Őszi mulatság nevű váltóversenyre, melyen első és második évfolyamos tanulóink vettek részt óriási lelkesedéssel és az egész udvart betöltő gyermekzsivajjal.

Református iskolaként tovább kívánjuk erősíteni kapcsolatainkat a református gyülekezetekkel, ezért a hetedik évfolyamra járó, megkeresztelt református tanulóktól elvárjuk a konfirmációi felkészítésen való részvételt, az alsó tagozatos és az ötödik-hatodik évfolyamos gyermekektől pedig gyülekezetük rendszeres látogatását.

A gyakorlóiskola továbbra is Debrecen legnagyobb általános iskolája: 40 osztályban 1042 diákunk van. Nevelő-oktató munkánkban nagyon jó a híre, legyünk rá büszkék mindannyian! Jó gyakorlatainkat a tanév folyamán az Oktatási Hivatal Bázisintézményeként és a Református Pedagógiai Intézet Kiemelt Bázisintézményeként oszthatjuk meg az érdeklődőkkel.

E sorok írásakor már mögöttünk van az egész iskolának élményt nyújtó zenei világnap, az állatok világnapja, az aradi vértanúk napja, s készülünk az október 23-i megemlékezésre, valamint a Református Nagytemplomban tartandó reformációi istentiszteletre.

Az első negyedévet a szokásosnál egy nappal hosszabb őszi szünet zárja.

Tanulóinknak és tanárainknak jókedvű és eredményes munkát, a kedves szülőknek pedig sok sikert és örömet kívánok az egész tanévre!

Ember Sándor
igazgató

A Bádogember olajozója

Lyman Frank Baum: Óz, a nagy varázsló című meséjét mindenki ismeri. Az egyik jelenetben, amikor a Bádogemberre rátalálnak, már mozdulni sem tud a rozsdától. Miután megolajozzák, ismét tud járni, élni, és útra kel a többiekkel. Az olajozót magával viszi, mert tudja, hogy arra mindig szüksége lesz.

Olykor régi, vagy használaton kívüli tárgyaink is berozsdásodnak. Ahhoz, hogy ismét használni tudjuk őket, alapos tisztításra és karbantartásra van szükségük. Nemcsak a tárgyak, hanem az élő szervezet is berozsdásodhat. Ha nem mozgunk, nem sportolunk rendszeresen, könnyen így járhatunk. És nem csupán a sporttal van ez így, hanem az emberi kapcsolatainkkal, a tanulással, az olvasással, és még az Isten igéjével is. Vajon a lelkünk is berozsdásodhat?

Sámuel idejében Éli volt a főpap, aki, mivel abban az időben ritkaság volt az Úr igéje, elszokott az isteni kijelentéstől. Csaknem ismeretlen volt számára, hogy milyen is az, amikor Isten megszólít. Így, amikor a kis Sámuel tanácsért fordult hozzá, eszébe sem jutott, hogy az ifjút Isten szólította meg. Egy kicsit az ő lelke is berozsdásodott...

Október a reformáció, a megújulás, a visszaformálódás hónapja. Azé az ünnepé, ami nem csupán egy régmúlt kor letűnt eseménye, hanem ami Isten igéjét újra és újra a ke-

Asztalos Ida 1.b alkotása

zünkbe adja. Az ígét, ami megújítja és megvédi a rozsdásodásra hajlamos szívünket, lelkünket és közösségeinket, azokat újra megtöltve étellel.

Adja Isten, hogy a reformációt elindító és kiteljesítő igéje örökségünk és jövőnk is legyen!

Szilágyi Tamás
lelkész

Új tanáraink

Hegyesiné Lázár Edit vagyok. A Debreceni Tanítóképző Főiskola elvégzése után a Bárczi Gusztáv Általános Iskolában tanítottam. Ezt követően több éven át zenei könyvtárosként, később a Kisrefiben dolgoztam. A Méliusz Juhász Péter Könyvtár gyermek-és ifjúsági részlegének olvasószolgálatosaként sokat meséltem, verseltem, énekeltem és alkottam a gyerekekkel. Népdalkört vezettem és számos kulturális

program szervezésében részt vettem. Csatlakoztam a Vasárnapi Iskola Alapítvány mozgalmához, önkéntesként járok a Partiumba tanítani. Családunk Mikepércsen él, ahol korábban gyermek-istentiszteleteket tartottam. Szabadidőnkben kirándulunk, színházi előadásokat, múzeumokat látogatunk, és olvasunk. Felnőtt fiunk már dolgozik, lányunk pedig iskolánk 6.osztályos diákja. Ebben a tanévben nem csupán szülőként érkeztem ide, hanem örömmel vállaltam, hogy a 2.a osztály napközis nevelője legyek. Köszönöm munkatársaimnak, hogy segítőkészen fogadtak és áldásos munkát kívánok kicsiknek és nagyoknak egyaránt!

Borsosné Lekvár Erika vagyok, matematika és földrajz szakos általános iskolai, valamint földrajz szakos középiskolai tanár, tanfelügyeleti és minősítési szakértő. Püspökladányban élek férjemmel és három, már felnőtt gyermekemmel.

Először szakértői munkám során jártam ebben az intézményben, majd az élet és a munkám úgy hozta, hogy többször is visszatérhettem ide. Az iskola légköre, a pedagógusok és a gyerekek barátságos magatartása szinte azonnal megérintett.

Szerettem volna részese lenni az itt folyó, keresztyén szellemű, értékteremtő munkának, így az adódó lehetőséggel élve nagy örömmel kezdtem el augusztusban a munkát. Hálás vagyok a Teremtőnek, hogy megadta nekem a lehetőséget erre.

Matematikát három évfolyamon három, míg földrajzot két évfolyamon négy osztályban tanítok. Mindkét tárgyat szeretem, így szívesen tanítom. A legfontosabbnak a fegyelemre és a bizalomra épülő szakmai munkát tartom, amelyben a gyerekek érdekei a legfontosabbak. Szabadidőmben legszívesebben olvasok és utazgatok.

Gábor-Tóth Ildikó, magyar és drámapedagógia szakos tanár vagyok. Három évvel ezelőtt, amikor az akkori 2. z osztálynak dramatizáltam egy mesét, s jártam hozzájuk próbákra, még nem sejtettem, hogy felsőben az osztályfőnökiük leszek. Így lett, s az 5. z-vel – amelynek meseelőadása ma is elevenen él bennem – immár minden nap találkozom.

Nagyon szerencsésnek tartom magam, hogy abban az iskolában kezdhettem ezt a tanévet, ahová magam is jártam általános iskolásként. Rengeteg élménnyel gazdagodtam annak idején az

énekkarban, s középiskolásként a Debreceni Református Kollégium Kántusában kamatoztattam az itt kapott tudást, s járhattam a világot. Tanárként a Refiben és a Dóczyban tanítottam, majd a városi irodalmi programok szervezésére hívtak el, s szerveztem a Költészeti Fesztivált, az Ünnepi Könyvhetet és a Debreceni Irodalmi Napokat. Ezen túl az évszakos fesztiválokat is, adventi és nyári programokat, s az iskolákkal ily módon kapcsolódtam. Hiányzott az iskolai miliő, a közvetlen kapcsolat, s a drámapedagógiai és gyermekszíniájszór rendezői tanulmányaim is a felsős korosztály felé tereltek. Két évvel ezelőtt a Debreceni Hunyadi János Általános Iskolába kerültem, tőlük köszöntem el idén. A Kis TK-ban az otthonosságot nem csupán az épületismeretnek köszönhetem, hanem a kollégák felém irányuló elfogadásának. Az 5. z mellett a 6-7. évfolyam a és b osztályainak vagyok magyartanára.

Az új elsősök

1. a Osztályfőnök: Szabó Katalin

Berkes Johanna, Budaházi Áron, Darai Benedek Szven, Dobi Marcell Sándor, Dobi Nándor, Dóka Csanád, Hege-düs Boglárka, Illés Nóra, Kelemen Lotti, Kelemen Mar-cell, Kerékgyártó Kitti, Kiss Borostyán, Kolozsvári Gréta, Kovács Zétény, Lukács Lara, Lukács Levente, Megyesi Tamás, Nagy Fanni Réka, Nagy Liliána, Ötvös-Tóth Za-lán, Papp Petra, Püski Róza, Stieber Szilárd, Stucz Bence, Szabó Zsolt, Szép Réka, Török Zsófia, Varga-Opre Ger-gő, Varró Tímea Laura, Vizeli Örs

1.c Osztályfőnök: Csige Ganriella

Balogh Balázs, Barta János, Battyányi Blanka, Budinszki Zoárd, Buglyó Attila, Dinkó Vince, Dobó Milán, Farkas József Gergő, Fedora Kornél, Fekete Attila, Galambosi Zsófia, Gyulai Kincső, Ladányi Nóri, Makay Emma, Ondi Viktória, Pancsira Veronika, Péter Mór, Sisa Nán-dor, Soltész Nóra, Somogyi Mira Dorina, Son Ilee, Tóth Botond, Ujhelyi Benedek Csaba, Valach Bendegúz, Var-ga Levente, Zsadányi Maja

1.b Osztályfőnök: Bélteki Gáborné

Asztalos Ida, Bakonszegi Szilárd, Bencsik Bence Zalán, Bobonka Lénárd Kornél, Bodnár Dominik, Dezső Kata, Dezső Réka, Gorzó Máté, Hubay Márk Nándor, Iszlai Lili, Juhász Gergő, Kola Zsolt András, Kozma Bence Nándor, Leiter Flóra, Maczkó Ákos, Makó Liza Gréta, Márton Krisztián Géza, Nagy Hanna Angelika, Németh Jonatán, Olasz Levente, Péntek Nimród, Petercsák Máté, Rác-z Martin, Somi Bence, Svantner Balázs, Szabó Márton, Sze-gedi Anna Piroska, Szilágyi Hanna, Tóth Marcell, Varga Tibor

1.z Osztályfőnök: Péntek Fanni

Bakó Dávid Kende, Barabás Klára, Barabás Pálma, Bartal Zsófi Detti, Juhász-Bölcskei Natália, Komor Lili, Kovács Anna, Ko-vács Kálmán Kristóf, M.Tóth Olivér, Madarassy-Kocsis Nóra, Magyar Anna, Majoros Bánk Levente, Makó Flóra Anna, Nagy Boglárka Hanga, Nagy Marcell, Nagy Norina, Orbán-Müller Anna, Senk Boglárka, Sós Flóra, Suszter Abigél Luca, Suszter Sára Kata, Szabó Ákos, Szabó Janka, Szarvas Lilianna Szász Katalin, Szopka Hanna Lujza, Tátinec Emili, Tóth Jáz-min Kata

Erdeményeink

**Iskolánk IV. korcsoportos leány távolugró
csapata II. helyen végzett
a Diákolimpia Atlétikai Ügyességi
Csapatbajnokság
Megyei Döntőjén.**

A csapat tagjai:

**Hídvégi-Rácz Luca 7.a, Keszthelyi Szonja 7.d,
Papp Sára 8.b, Szőke Panna 8.d, Sztojka Eszter
8.a.**

Gratulálunk a csapatnak és felkészítőjüknek!

Szilárd bácsi sporttábora

Ez a tábor június végén volt a suliban. Legelőször a Szilárd bácsi által kiválasztott csapatkapitányok kiválasztották a csapattagokat. Én a 4-es számú csapatba kerültem. A csapatnév végül Kosárfalók lett, mert hát ugye egy kis sport, meg elég éhes is voltam, úgyhogy erre esett a választásunk. Ezután egész délelőtt sportos vetélkedőkön vettünk részt, ahol érdekes és vicces feladatok voltak, például tollaslabdát ütögettünk a célra, vagy a kedvencem, amikor egy matracot kellett eljuttatni a terem végébe. Elfáradtunk, de kitartottunk délig, amikor a Fandangóban ebédeltünk. Összesen háromszor ettünk itt. Délután kiűtő bajnokság volt, 5. helyezést értünk el. Uzonna után hazamentünk és alig vártam a másnapot.

Kedden a hajdúböszörményi strandon voltunk. A nagy meleget csak a medencében lehetett elviselni, úsztunk, csúzdáztunk, labdázunk. 2 medence volt, de az úszómedencébe csak olyanok mehettek, akiket nem kell kimenteni. Szilárd bácsi szerint nagyon jól úszok, csak még nem gyakoroltam vízben. Az úszóversenyen a csapatunk Zorka révén első lett! A strandbűfében ebédeltünk, majd a parton eljártunk a Jeruselama táncot, Szilárd bá közbenjárására az egész strandon ez a zene szólt. Így sokan érdeklődve figyeltek.

A szerdai napot a Nyíregyházi Vadasparkban töltöttük, mindent láttunk az antiloptól a zsiráfig – csak pingvineket nem. Láttunk cápaetetést, jártunk olyan folyosón, ahol eső-

erdőben érzhattuk magunkat. Sokat sétáltunk, nagyon figyeltünk mindenre, mert tudtuk holnap, kvízt írnak a csapatok. Közben megálltunk, s vártuk a pizzát. Ezután már indultunk is a főka showra! Szüleink a Főnix csarnokhoz jöttek értünk. Egy újabb szuper napot zártunk.

Csütörtök délelőtt egy totót írtunk az állatkertről, a pingvines kérdésre könnyen válaszoltunk. 3. helyet értünk el. Délelőtt még fagyiztunk és vetélkedtünk. Délután mentünk a Nagyerdőre, számháborúzni! Futottunk, szaladtunk, torkunk szakadtából ordítottunk, nagyon jól éreztük magunkat. Sokakat kiejtettünk, hosszasan kerestük a zászlót, küzdöttünk, de végül döntetlen lett az eredmény. Az utolsó napon váltóversenyek voltak. A jól megérdemelt ebéd után még sokat játszottunk. Az eredményhirdetésen megtudtuk, hogy csapatunk ironikus módon, összesítve a 4. helyen végzett. Ezután Szilárd bácsi kiosztotta az emléklapokat és kaptunk egy szuper pólót. A tábor utolsó étkezése torta volt.

Elköszöntünk egymástól és Szilárd bácsitól. Vége lett a tábornak, de az emlékek velünk maradtak. Örülök, hogy ott lehettem.

Pásztori László 7.c

A sporttábor

Már régóta terveztem, hogy elmegyek a Szilárd bácsi által szervezett sporttáborba, de eddig még nem jutottam el. Visszatekintve az élményekre, cseppet sem bántam meg! Az első napunkon, miután mindenki megérkezett, bementünk a tornaterembe, és kiválasztották a tanárok az 5 csapatkapitányt. Megvitattuk a csapatneveket, utána pedig kimentünk az udvarra megenni a tízórainkat. És végre elkezdődtek a vetélkedők! A legtöbb feladatban futni kellett, valamilyen nehezítéssel, pl. egy tollasütőn elhelyezett tolaslabdával, floorball-ütővel és kislabdával, de volt, ahol két embernek kellett ráugrania egy matracra, és elcsúszni a terem végéig. A vetélkedők után elmentünk ebédelni a Fandango étterembe, majd vissza az iskolába. Délután Lídia néni tanított egy táncot a Jerusalema című számra, amit eltáncoltunk minden helyszínen, ahová elmentünk. Ezt videóra vettük, és összevágták. A nap végén meguzsonnázunk, majd jöhetett a jól megérdemelt pihenés.

A második napon a hajdúböszörményi strandot próbáltuk ki. Az iskola díszudvarán volt a gyülekező, és 8 óra után pár perccel indultunk is. Mikor odaértünk, mindenki kapott egy karszalagot, átöltöztünk, és már mehetünk is kipróbálni a medencéket. Volt egy csúszdás medence, egy termálmedence és egy 2 méter mély úszómedence, ahová csak Szilárd bácsi engedélyével lehetett bemenni. A délelőtt nagyon gyorsan eltelt, majd következett az ebéd. Három opcióból lehetett választani: hamburger, hot dog, és csirkefalatka. Miután megettük, lehetett visszamenni a medencébe, pihenni és vásárolni is. Fél három körül jöttünk ki a medencéből, 4-kor pedig már indultunk is vissza Debrecenbe.

Szerdán a Nyíregyházi Állatkertet látogattuk meg. Először az Öcenáriumot néztük meg, majd végigmentünk az összes kontinensen, kivéve a sarkvidéki részt, mert ép-

pen felújítás alatt állt. Mikor megkaptuk a pizzát, már mindenki nagyon éhes volt, így „kivételesen” síri csöndben ebédeltünk meg. Délután megnéztük a fókashow-t, ahol bemutattak 4 fókát, akik különböző mutatványokat mutattak be nekünk (a kedvencem az volt, mikor labdát egyensúlyoztak az orrukon), cserébe ők is kaptak a gondozóktól jutalom-heringeket. Mindezek után eléggé elfáradtunk a buszút végére, így nagyon jól esett otthon a pihenés.

A csütörtöki napot a suliban kezdtük. Délelőtt szabadjáték volt, kint is lehetett játszani, már aki bírta a 40 fokot, bent pedig vagy sportolni, vagy zumbaórát lehetett venni, amit Lídia néni tartott. Ebédre átmentünk a Fandangóba, majd onnan egyenesen kigyalogoltunk a Nagyerdőre számháborúzni. A tanárok beosztottak miniket két csapatba (Kékek és Pirosak), és elkezdtünk játszani. Végül a Kék csapat nyert 2-1 - re. Az uzsonnát a Nagyerdőnél lévő játszótéren ettük meg, utána pedig mehetünk játszani.

Pénteken egész nap a suliban voltunk. Délelőtt folytattuk a vetélkedőket, először egy kérdéssort kellett kitölteni az állatkerttel kapcsolatban, majd kincskeresés zajlott. Ez abból állt, hogy Szilárd bácsiék elrejtettek 100 db papírpénzermét a suliban és a „Kis Refi” udvarán, ezeket kellett megkeresni. Ezután még sportoltunk egy kicsit, majd ebédre megint rendeltek nekünk pizzát. Délután eljött az utolsó szabadjáték, és megrendezték a Kiűtő-bajnokságot, majd következett az eredményhirdetés, megkaptuk a pólókat (ezúttal kék színben) és az emléklapokat. Végül utoljára eljártuk a táncot, és elbúcsúztunk egymástól meg a tábortól.

Fekete Fruzsina 7.c

Osztálytábor októberi távlatból

Júniusban az osztályfőnökünk, Tanbá szervezett egy 5 napos ottalvós tábor az osztályunknak Szarvasra. A táborhelyre vonattal mentünk.

Az állomás előtt 6:40-kor volt a gyülekező. Néhányan persze elkéstek, de Tanbá megunta a várakozást és úgy döntött, hogy „Aki jött, az jött, aki nem, az nem...”, és elindultunk a peronra. Két átszállásunk volt, a másodiknál rohanni kellett, miközben úgy néztünk ki, mint egy hortobágyi szürkemarha csorda.

A táborhely gyönyörű volt, a végében szelíden kanyargott a Körös-Holtág. A velünk átlósan lakókat burzsuáknak neveztük el, mert az ő nyaralójuk egy modern családi ház volt. Már első nap is csobbantunk, aztán a fürdés a Körösben naponta ismétlődő programmá vált. A strandolás olyan ikonikus emlékeket hagyott maga után, mint a „csi-gafejesek, hasasok és hátasok”, de voltak víz alatti véletlenszerű tapizások, egymás fröcskölése és megijesztése. A második napon Tanbá megtanított bennünket a kenuzás fortélyaira. Eleinte nehezen ment, de végül mindannyian belejöttünk és a kenuzás és kajakozás is napi rendszeres-

séggel történt. Az utolsó napokban már kenu- és kajaktúrára is indultunk.

A zuhanyzás is nagyon kalandos és vicces volt, ugyanis Dávid azzal szórakozott, hogy lekapcsolta a fürdőnk villanyát és Olira fogta. Ezek után Zsófit kiállítottuk örködni, aki bosszúból lekapcsolta a fiúk fürdőjének lámpáját. A következő pillanatban annyit hallottunk, hogy Kristóf sikít egy hatalmasat.

Az eleinte békés számháború tényleg háborúvá vált. Mindenki küszött, mászott, csúszott, ugrott és kisebb-nagyobb sérüléseket is szenvedtünk.

Az utolsó estén szalonnát süttünk, valamint megválasztottuk a tábor emberét. Dávid és Dorka nyerte el ezt a címet, akik csokit és személyre szóló pólót kaptak. Ezen kívül csillagázkodtunk is a stégről.

További program volt a biciklitúra, az esti filmezés és a rendszeres kártyapartik.

Visszafelé is vonattal jöttünk, de ez az út alvással és pihenéssel telt. Volt mit kipihennünk!

Jenei Zsófia Jázmin és Szatmári Abigél (8.b)

Utolsó évünk a KisT k-ban

A szarvasi nyári tábor után még jobban vártuk a szeptember 1-jét. Ott is, és azóta is sokat beszélünk arról, milyen lesz az utolsó évünk a KisT k-ban.

Az első napon még fáradtan, de nyári élményekben gazdagon tértünk vissza a suliba. Kezdünk visszarázódni az iskolai életbe, reménykedve a jelenléti oktatásban. Pár héttel később elkezdődtek az első előkészítők is a felvételire. Igaz, még van négy hónapunk januárig, de nincs olyan nap, amikor ne beszéljünk róla. Félek, rettegek, izgulok... talán ez a három szó, ami leggyakrabban elhangzik. De miért is ne izgulnánk, hiszen nem kis megmérettetés előtt állunk?! Az viszont megnyugtató, hogy szinte mindenkinek vannak konkrét elképzelései arról, milyen gimnáziumban szeretne továbbtanulni. Reméljük, egymás támogatásával és tanáraink segítségével sikerül mindenkinek jó felvételt írni. S mindemelett az utolsó hónapokat szeretnénk az osztályunkkal kiélvezni, hogy sok-sok élménnyel búcsúzzunk el június 15-én a KisT k-tól. Hogy legyen majd mire emlékezni 20 év múlva is!

Magyar Kinga és Tóth Sára Csilla (8.b)

Határtalanul – Tanulmányi kirándulás Erdélybe 2021.szeptember 29 – október 3.

A nemzeti összetartozás napja – a 2010. évi XLV. törvénybe foglalt hivatalos nevén: **Nemzeti Összetartozás Napja – az 1920-as trianoni békeszerződés aláírásának évfordulójára emlékező, június 4-re eső nemzeti emléknap Magyarországon.**

Az Országgyűlés a törvény elfogadásával kinyilvánította:

„A több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme”.

„A nemzet összetartozása csak akkor lehet szoros kötelék, ha élő emberi kapcsolatok hálózatává válik. Ezért támogatjuk, hogy a Határtalanul Program keretében minél többen eljuthassanak egymáshoz, a kirándulások alkalmával pedig minél több ismeretséget és barátságot kössenek.”

(Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár)

A Határtalanul Program keretében magyarországi iskolák tanulói az állam támogatásával osztálykiránduláson vesznek részt a szomszédos országok magyarlakta területein, így személyes tapasztalásokat szereznek a külhoni magyarságról.

A programról 2010-ben döntöttek, az első buszok 2011. június 4-én indultak el Budapestről.

A program keretében 2010 óta több, mint 200 ezer magyarországi diák vehetett részt a határon túli régiókat célzó tanulmányi utakon. 2018-ban iskolánkban is elkezdődtek szervezni az első csoportokat, az akkori hatodik évfolyam öt osztályából 91 diák jelentkezett, így két pályázatot adtunk be, s mindkettőre elnyertük az állami támogatást. Utazásainkat 2019 május végére, valamint június elejére terveztük, azonban a vírushelyzet megghiúsította ezeket. S ugyanígy jártunk az augusztus végére és szeptember elejére tervezett utazásokkal is.

Végre a 2021/22-es tanév elején lehetőség nyílt, hogy az egyik pályázat keretében a 8. c és 8. z osztályok egy ötnapos tanulmányi kiránduláson vehessenek részt Erdélyben.

Az alábbiakban az ő élményeiből szemezgettünk:

Összinté leszek: nekem az elején semmi kedvem nem volt menni. Egyáltalán nem volt szimpatikus az egész, nem bírtam elképzelni azt, hogy én most eltöltsék 5 napot az osztállyal és más „idegen” emberekkel...

Az lett volna életem egyik legrosszabb döntése, ha ezt kihagyom...

Szerencsére nem így történt és életre szóló élményekkel gazdagodhattam. Csak hálás lehetek a sorsnak (és természetesen a szervező tanároknak), hogy ez megtörtént velem.

Harcsa Liliána 8.z

Szeptember 29-én korán reggel a 8.z-sek és mi, 8.c-sek izgalommal várakoztunk az iskola udvarán, ugyanis indultunk Erdélybe kirándulni.

Az első napon a tordai sóbányát néztük meg, ami nekem az egyik kedvencem volt. Itt a legjobb és a legszebb dolog szerintem a visszhang és a bánya alján lévő tó volt. Ezután elmentünk a Tordai-hasadékhöz, ahol túrázni szerettünk volna egy kicsit, de a

rossz idő miatt ez sajnos nem jött össze, azért így is nagyon szép volt. Kora este felé pedig megérkeztünk az első szállásunkra Torockóra. Megvacsoráztunk, és utána késő estig kártyáztunk és beszélgettünk.

Másnap reggel, reggeli után megnéztünk egy múzeumot, azt követően pedig indultunk tovább Nagyenyedre, ahol a Református Kollégiumot látogattuk meg. Innen a berethalmi erődtemplomba mentünk.

Berethalom után jött Segesvár, hangulatos utcácskáival, tereivel, s az elmaradhatatlan Drakula-bazárral. Itt fel kellett mennünk az ún. diáklepcsőn, ami kicsit nehezünkre esett. Ez amúgy onnan kapta a nevét, hogy régen a diákoknak minden reggel ezen kellett felmenniük, hogy eljussanak a líceumig, ahol az óráik voltak. Fehéregyházán megkoszorúztuk Petőfi Sándor emlékművét, s végre megérkeztünk Székelyudvarhelyre, ahol a további három éjszakát töltöttük a Hintó Panzióban.

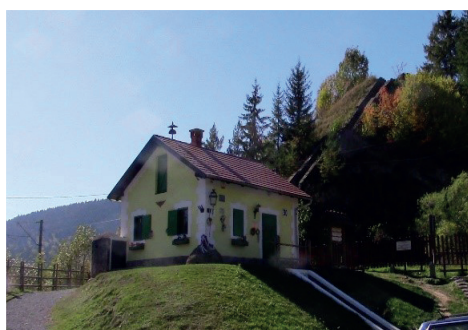
Ezt követő napon Töröcsvár és Köhalom vára volt a program. Töröcsvár szerintem szebb „Drakula” kastély nekem az a személyes kedvencem. Ezután mentünk a Köhalmi várba, ami jóval „egyszerűbb” volt, mint a többi, de a kilátás innen volt a legszebb. Még ezen a napon szeretnénk volna megnézni a barcaroznyói várat, de azt a felújítás miatt sajnos nem tudtuk.

Ezen a napon este részt vettünk egy gyors kis néptánc oktatáson, amit eléggé nyögvenyelősen kezdtünk el, de végül egész jól belejöttünk. Mondjuk a mellettem állókat nem mertem megkérdezni, hányszor léptem a lábukra...

A következő napunkat (amit én a legjobban szerettem) Székelyudvarhelyen indítottuk a szoborparkban, ahol híres magyar történelmi személyek mellszobrát néztük meg. Ezután Szejkelfürdőn folytattuk, ahol megnéztük a régi székelykapukat és megkoszorúztuk Orbán Balázs emlékművét. Ugyanitt ellátogattunk a Mini Erdély Parkba, ahol erdélyi várak, kastélyok, települések mini változatai voltak makettként felépítve.

Ezt egy jó hosszú út követte, aminek úticélja a Gyimesek, a gyimesbükki 1000 éves határ volt. Amikor megálltunk, már mindenki érezte, hogy meg kellene látogatni egy mosdót, mire Péter bácsi rámutatott néhány „gótikus stílusú” fa bódéra... Hát amikor megláttuk, elfogott minket egy enyhe röhögögörcs. Ezen épületes látvány és „maradandó élmény” után ettünk egy finom kürtöskalácsot és felmentünk a Rákóczi-vár romjainhoz. Innen lélegzetelállító látvány tárult a szemünk elé. Itt Trianon-emlékműsort tartottunk, s elénekeltek a székely és a magyar himnusz.

Nem tudom, hogy a többiek hogy voltak vele eddig, de nekem mondhatták, hogy Trianon mekkora veszteség stb. stb., de nem értettem, miért, és csak legyintettem rá egyet. Na, itt megértettem igazán, hogy miért fáj ez sokaknak és most már nekem is. Ezután visszamentünk Udvarhelyre a szállásunkra, ahol vacsoráig szabadfoglalkozás volt. Vacsora után pedig jött az én kedvenc estém, ugyanis csaptunk egy kis karaoke partyt. A Legyen hótól elkezdve a Pofonofonon és a P. Mobil Nélküleden át „mindent is” énekeltek. Mondjuk az nem volt valami jó,

amikor a pont legjobb részeknél ment el az internet...

Másnap reggel pedig kicsit nehezen keltünk fel, mert tudtuk, megyünk haza. Ezen az utolsó napon megálltunk Farkaslakán és Korondon, ahol vásárolhattunk, utána pedig már tényleg indulunk haza.

Fantasztikusan jó kirándulás volt. Nagyon sok életre szóló élményt szereztem és rengeteg olyan helyen jártam, ahol eddig még soha. Sok új embert ismertem meg a másik osztályból, akikkel remélem a későbbiekben is jó kapcsolatunk lesz.

Végül szeretném megköszönni ezt az 5 napot azoknak a tanároknak, akik ezt az egészet megszervezték nekünk és a tőlük telhető legtöbbet megtették azért, hogy mi a legjobban érezzük magunkat. Nagyon hálás vagyok mindenért!

Fekete Jázmin 8.c

Amikor szerda reggel 5 órakor felébredtem még gondolni sem mertem volna, hogy nemsokára életem legfelejthetlenebb élményében lesz részem és mennyi dolog vár rám az elkövetkezendő 5 napban. S amikor eljött az utolsó éjszaka, nagyon furcsa érzés töltött el, mert rájöttem, hogy vége ennek az útnak és nemsokára visszacsöppenek az iskolai életbe...

Juszu Abigél 8.c

A legszebb talán az volt, hogy bárhová néztünk csak a végtelen hegyeket láttuk, rengeteg fát, patakokat, folyókat, köveket, sziklákat, színes, hulló leveleket.

Magát a természetet, és annak közelségét. Talán most éreztük magunkat először ennyire közel hozzá.

Nem a betonból épült tömböket láttuk, hanem valami újat, valami csodálatosat.

Valami zöldet, amit nagyon ritkán. Valami ritkát, valami nagyot. Sosem fogjuk elfelejteni.

Bozán Zsófi 8.z

... a lényeg az, hogy a fél életemet végigvirrasztanám, ha minden kirándulásom olyan lehetne, mint ez. A közösség, az értékes emberek, akik körülvettek, a tájak, az, hogy láttam „egy csepp Magyarországot” Magyarországon kívül, nos, örökre a szívembe foglaltatik. Remélem a csapat többi tagja is hasonlóan érez, és ha felajánlanák, hogy most újra elmehessek, megint megtenném.

Varázslatos volt.

Illés Réka 8.c

A két osztály teljesen összebarátkozott, már tervezzük is a következő közös programot...

Örökre megmaradt mindenkiben, és kívánom, hogy mindenkinek, aki még ilyen kirándulás előtt áll, hogy készüljenek, mert ez lesz életük egyik legjobb 5 napja.

Kollár Nóra 8.c

Nagyon élveztem azt az estét, amikor karaokéztunk Balázs bácsival a panzió folyosóján. Nagyon mókás volt, sokan odagyűltünk a tablete köré a földre és rengeteg dalt elénekeltünk. A kísérő tanárok is nagyon jó fejek voltak, a legtöbbjüket már ismertük, mert tanítottak minket. Mindenki nagyon

kedves és vicces volt, Balázs bácsi egész szállást betöltő neve-tése még ma is visszhangzik a fülemben.

Az egész kirándulás nagyon-nagyon jó hangulatban telt, igazából nem is lehet leírni, ezt átélni, átérezni kell.

Küzös Molli 8.z

Számomra ez az út nagyon pozitív volt, hisz a családom innen származik és a nagy részük itt is él, így már jól ismerem a járást erre. Sok helyen jártam Erdélyen belül, de itt nagyon sok új vidéket, helyet ismerhettem meg. Pozitív élmény volt még a másik osztály hozzáállása és ahogy egyre jobb és jobb kapcsolatba kerültünk velük. Szerintem ők egy remek csapat és nagyon örülök, hogy velük jöhettünk el ide.

Zudor Zsófia 8.c

A buszon, ha fáradt voltam akkor sem tudtam elaludni, viszont ezt egyáltalán nem bánom, hisz olyan jó hangulat uralkodott végig, hogy vétek lett volna egy percet is alvással tölteni.

Magura Sára 8.z

Erdély fantasztikus volt. Megismertünk bámulatos helyeket, ahol a két osztály legnagyobb része még nem járt, láttunk építészeti csodákat és a legfontosabb, hogy új barátságokat kötöt-tünk a Z-sekkel és sok közös emléket szerezünk.

Bende Borbála 8.c

Véleményem szerint a kirándulás legjobb része nem a meg-szervezett programokban, hanem magában a közösségben rejlik. A tanárok és a diákok közti kapcsolat mellett erősödött maguk a diákok közti kapcsolat is. Esténként vagy a buszút során teljesen szabadon lehetett beszélgetni a tanárokkal, ami szerintem az egyik, ha nem a legnagyobb élmény volt az út alatt.

S ezeket az élményeket már csak Csaba királyfi (Balázs bácsi) tudta az egekig fokozni.

György József 8.c

Az utazás számtalan szép élményt nyújtott, sok csodálatos helyet láttunk. De mind közül számomra a legvarázslatosabb pont a Rákóczi-vár, amely Magyarország ezeréves határán áll.

Néhány követ is hoztam haza magammal, amik a romokból morzsolódtak le, melyeket a szobámban őrzök, hogy emlékez-tessek arra a misztikus érzésre, amely miatt egészen biztos, hogy újra visszatérek majd az ezeréves határhoz.

Nagy Judit 8.c

Egy dolog volt az utolsó estében, amit nem akartam. Rádöbrentem, hogy lehet ez volt az utolsó alkalom, amikor együtt van a "brigád" 5 napra. El nem tudom képzelni, hogy mi lesz a VÉGÉN velem. Kiszakad egy darab az életemből. Hiányozni fog ez a rengeteg kacagás, az, hogy megértjük már egy nézésből, azt, amit a másik gondol, a barátságok, meg MINDEN...

Papp Linda 8.z

Illés Réka 8c alkotása

Szabó Luca 8c alkotása

Péli Enikő 8c alkotása

A 4.c az erdőben

Már hetek óta készültünk az erdei iskolára. Hogy mi az? Az egy olyan iskola, ahol nincsen matek, magyar, meg a többi szokásos tantárgyak, csak környezetismeret és sok játék és mindenféle izgalmas programok.

Az első két napon a Kartács utcai erdei iskolában táboroztunk le. Hétfő reggel nagyon hideg volt, amikor megérkeztünk, ezért akinek volt plédje vagy takarója vacogva beleburkolózott. Szerencsére később, és a többi napon jó idő volt. Délelőttönként munkafüzeti feladatokat oldottunk meg és játszottunk. Délutánonként Saci néni és Magdi néni különböző programokat talált ki nekünk. Hétfőn érdekes dolgokat tanultunk a zöldegekről, majd az otthonról hozott hozzávalókból csalamádét készítettünk együtt. Kellemes meglepetés volt az erdei iskolában megismerkedhettünk két aranyos kutyával, Pirivel és Mogyival. Kedden Magdi nénivel erdei sétára indultunk, Saci nénivel pedig szőttünk. Szerdán és csütörtökön az Erdőspusztai Bemutatóházban vendégeskedtünk.

A szerdai napon, amikor bújósca-fogócskázunk megjelent néhány idős néni, akik táncoltak. Hívtak minket is, úgyhogy mi is beálltunk a körbe. Igazán nem mindennapi élmény volt. Aznap batikoltunk is: kis tornazsákot készített magának mindenki. Csütörtökön számháborúztunk, amit nagyon élveztünk,

de a nap fénypontja a kincskereső játék volt: párokban indultunk egy-egy térképpel, hogy a kijelölt útvonalon végighaladva feladatokat oldjunk meg. A kincset az iskolában kaptuk meg. A túra során fogtunk gyíkokat és én fogtam egy békát is, ami beugrált a ruhám ujjába.

Egy nagyon különleges hét volt, amit az erdei iskolában töltöttünk. Köszönjük Saci néninek és Magdi néninek. Remélem, máskor is megyünk majd.

Holló Hanna 4.c

A véget nem érő háború

A 4.c-vel kirándulni mentünk Erdőspusztára. Busszal mentünk, a Jégcsarnoktól Erdőspusztáig. Ott egy kis tanulás után bekövetkezett a nap legizgalmasabb része, a számháborúzás. Két csapatra oszlott az osztály: a pirosra és a feketeire. Engem a fekete csapatba sorsoltak. A csatátér az erdőben volt. Elkezdődött a játék, a gyerekek pedig sorra hullottak ki. Én is kiestem, de ki kellett választani egy játékost, akinek két élete lesz. A mi csapatunkban engem választottak ki. A végére nagyon kevesen maradtak játékban. Összesen öten. Köztük voltam én is. Nagyon izgalmas volt bújálni a fák között és lelőni az ellenséget. A háborút a fekete csapat nyerte meg. A győzelmet az ebéddel ünnepeltük.

Veres Nimród 4.c

Báthori Sára 2.d alkotása

Kutatások és kísérletezések nyomában

Szeptember 24-én, pénteken délután a kutatók éjszakáján jártunk a Debreceni Egyetemen, Ez volt az első igazi iskolán kívüli program, amit a vírushelyzet óta megrendeztek és az iskola diákjai elmehettek. Maszkot ugyan viselni kellett, de ez már nem is jelentett akadályt, örültünk, hogy mehetünk.

Én most voltam először és nagyon kíváncsian vártam, hogy milyen lesz. Juhász M. Tünde néni és Kiss Éva néni kísérték el bennünket egy olyan programsorozatra, ami fantasztikus élményeket és egyben fontos információkat nyújtott. Elsőként a Mikrobiológiai laborban jártunk, ahol sokféle kísérletet láttunk. Kipróbálhattuk az ultrahangos vizsgálatot: így láthatóvá tettük a bőrünk alatt lévő ízületek és izmok működését. Kísérleteztünk száraz jéggel, amivel egy palackot is robbantottunk, és a kukoricakeményítő felhasználásával készült nem newtoni-folyadék különleges viselkedését is megtapasztaltuk. Aki kicsit merészebb volt, az vérmintát is készíthetett, melyet nemcsak mikroszkóppal

vizsgáltunk meg, hanem haza is hozhattunk.

Ezt követően átsétáltunk az Orvostudományi karra, ahol egy nagy kihívás várt minket. A szabadulószoa nagyon izgalmas volt: érdekes és gondolkodtató feladatok teljesítésével juthattunk ki, ami persze nem minden csoportnak sikerült. Nekem ez volt a kedvenc programom, mert az agytorna mellett rengeteget nevtünk.

A nap zárásaként kipróbáltuk egy játék segítségével, hogyan működnek az antibiotikumok és meghallgattunk 2 rövid előadást. Az egyikben megismertedtünk a velünk élő mikroszkópikus lények jó és rossz hatásaival, míg a másodikban részletesen bemutatták a legfontosabb védőoltásokat, amiket gyerekként mi is megkaptunk, és amelyekkel sikerült legyőzni sok halálos betegséget.

Szerintem nagyon jó élmény volt mindent megnézni és kipróbálni. Aki az idén kihagyta, annak csak ajánlani tudom, jövőre mindenképp menjen el!

Horváth Flóra Gréta 6. c

Mi is ott voltunk... vélemények a programról

A baktériumokról szóló előadás rávilágított arra, hogy nemcsak rossz bacik vannak, hanem együtt élünk sok jó bacival is.

Nagy Kamilla Zoé 6.b

Számomra a legkülönlegesebb a mikroszkópos vérsajtvizsgálat volt, hiszen a saját vérünkéből készíthettünk kenetet, amit aztán a laborosok megfestettek, hogy jól lássuk a sejteket. A vizsgálat végén mintáinkat megkaptuk emlékébe a kutatóktól.

Erdei Nikolett 7.a

Nekem nagyon tetszett a fluoreszkáló virágpor a mikroszkóp alatt, és a petárda robbantás a száraz jéggel (fagyasztott szén-dioxid, -78°C). Ennek az a lényege, hogy a laborvezető egy kicsi műanyag palackba rakott egy kis száraz jeget, gyorsan rázárta a kupakját, elfutott, és pár másodperc múlva felrobbant a palack jó nagyot durranva. A baj csak az volt, hogy nagyon későre is tettek érdekes programokat, amelyeken sajnos mi már nem lehetünk ott.

Fekete Fruzsina Flóra 7. c

A legmozgalmasabb program a szabadulószoa volt. A feladatokat okostelefon segítségével lehetett elvégezni, mivel szükség volt QR-olvasóra. A vicces az volt, hogy

legnagyobb igyekezetünk ellenére sem sikerült kijutni, de a szervezőktől így is kaptunk egy kulcstartót ajándékba.

Iván Anna 6.b

Nagyon tetszett a labdás játék, amivel az antibiotikumok működését modellezték a kutatók, most már tudom, miért és hogyan szabad szedni az ilyen gyógyszereket és azt is, mire jó a probiotikum.

Halász Fanni 6.b

A védőoltásokról és a vírusokról szóló előadás különösen aktuális volt a mostani helyzetben. Hasonló rendezvényen a jövőben is szívesen részt vennék.

Budai Máté 6.b

Én most voltam első alkalommal és nagyon tetszett a sokszínűsége. Remélem lesz még ilyen program, amire én is elmehetek.

Czérna Orsolya Anna 6.b

A Kutatók éjszakája Európa szerte megrendezett népszerű esemény, melyen mi- érdeklődő tudóspalánták- betekinthetünk az egyetemi laborokban folyó munkába. Ez egy érdekes és nagyon hasznos program, ha jövőre is lesz lehetőségem, biztosan ott leszek!

Kótai Panni 6.b

TISZTELT TÁMOGATÓINK!

Iskolánk PRO EMINENCIA ALAPÍTVÁNYA nevében ezúton fejezzük ki köszönetünket mindazoknak, akik az adójuk 1% -val (860.113 Ft) támogatták munkánkat. Ez a bevétel a további szülői befizetésekkel (425.200 Ft) együtt - a költségvetési tervünkben előírtaknak, valamint az alapító okiratban meghatározott feladatoknak megfelelően került felosztásra:

- tradicionális rendezvények támogatása:	110.088 Ft
- tanév végi könyvjutalmakra:	240.205 Ft
- tanulmányi versenyek nevezési díjaira:	66.300 Ft
- irodai és bankköltség:	140.789 Ft
- reprezentációs költség:	31.660 Ft

A 2020-es évi részletes beszámoló megtekinthető iskolánk OBH és a NAV honlapján.

Köszönjük a szülők és kollégák lelkes közreműködését támogatott programjaink sikeres megvalósításában.

Kérjük, hogy - lehetőségeikhez mérten - iskolánk tanulóit természetben, vagy adományaikkal továbbra is támogassák! A jövőben is örömmel vesszük, ha adójuk 1 % -át saját gyermekeik fejlődési lehetőségeinek gyarapítására fordítják!

Adószámunk: 1 9 1 2 5 1 6 3 - 1 - 0 9

Köszönettel: Juhász M. Tünde, alapítvány elnöke

Ahol a könyvek életre kelnek

A járvány miatt nem mehettek a gyerekek az iskolánkban a könyvtárba. Végre lehetőségünk nyílt egy szép őszi napon Mártika nénivel, az osztályfőnökünkkel magyaróra kerekein belül lemenni a könyvtárba. Margó néni, a könyvtáros kedvesen fogadott minket. Bemutatta nekünk, hogy milyen könyveket szabad és nem szabad kölcsönözni. Elmondta, hogy mik találhatók ott és melyik részben szabad nézelődnünk. Kaptunk tőle egy feladatlapot, amin keresztül megtanulhattuk a szabályokat. Körbevezetett és bemutatta a könyvtárat. Mesélt arról, hogy mennyire sok színes olvasnivaló található a polcokon.

Számomra ez nagyon érdekes volt, mivel nagyon szeretek olvasni. A Geronimo Stilton könyveket szeretem, ilyenkor elkalandozok a fantázia világában. A könyvtárban olyan részeket is megtaláltam, amit még eddig nem olvastam. Sőt, lehetőségem nyílt arra, hogy más témájú könyveket is kikölcsönözzek. Azok, akik még nem tudják, milyen könyvet szeretnének olvasni, bátran keressék fel az iskolai könyvtárat. Margó néni szívesen segít.

Kosztá Dóra 3. a

Volt Kistk-s diák kapta az idén az Égerházi-ösztöndíjat

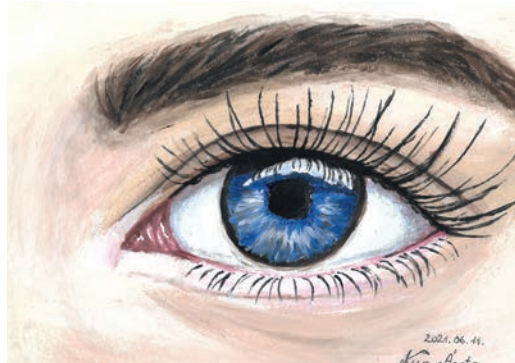
A Dóczy Gimnáziumban minden évben kap egy diák Égerházi-ösztöndíjat kiemelkedő képzőművészeti teljesítményéért.

A díjról a két évtizeddel ezelőtt elhunyt Égerházi Imre festőművész rendelkezett végakarataiban, miszerint részeseüljön egy képzőművészeti területen alkotó diák az általa létrehozott alkotói ösztöndíjban. A két fia felkarolta ezen akaratát és a Dóczyban tanító Buka László művész-tanár javaslatára segítségével minden évben megjutalmaznak egy általuk tehetségesnek tartott tanulót.

Az idén Kun Ágota 8. osztályos tanulóra esett a választásuk. Ő az iskolánk diákja volt, Szakál László tanár úr tanítványa. Az idén 17. alkalommal adták át ezt az elismerést, ő a 20. díjazott, mert olyan tanév is volt, amikor két tanuló is

megkapta ezt az oklevelet. Buka László, a tanára, az ünnepségen elmondta, hogy Ágota a pandémia okozta szokatlan körülmények ellenére is rendkívüli elhivatottságot mutatott az alkotásban, s ez is szerepet játszott a kiválasztásában. A már több rajzversenyen is helyezést elért és (csak is Isten akaratából) művésznek készülő ösztöndíjasnak a kiválasztott rajzai, festményei megtekinthetőek voltak a Dóczy dísztermében, majd a folyosóján.

Nagy öröm és megtiszteltetés volt régi diákunknak átvenni ezt az elismerést. Reméli, hogy az Úrnak terve van ezzel a tevékenységgel még az ő életében. Várja az Ő irányítását és vezetését. Szeretettel és hálával gondol általános iskolai tanáira.

Újra indult az iskolai büfé

- Most az újra megnyitó iskolai büfé üzemeltetőjével, Biber Zoltánnal olvashattok egy beszélgetést. Üzemeltetett e már valahol büfé korábban?
- Igen. Családi vállalkozás keretében több büfében is dolgoztam már.
- Milyen újításokat vezettek be októbertől?
- Úgy tudom, hogy régen csak BIO-büfé volt. Most viszont felele arányban árusítunk BIO, gluténmentes, laktózmentes és cukormentes termékek mellett a megszokott hagyományos termékeket.
- Mi volt a cél a büfé kínálatának kialakításakor? Mik voltak azok a dolgok, amelyekre különösen figyelemmel voltak?
- Az, hogy minden réteg megtalálja a fogára valót. Figyelemmel voltunk az ételallergiásokra is. Nekik is készültünk termékekkel. És ami még nagyon fontos volt: hogy minden legyen megfizethető áron.
- Mivel egy iskolai büféről van szó, Ön szerint hogyan kellene táplálkoznia egy iskolás gyermeknek?
- Erre nagyon hosszan lehetne válaszolni. Mindenképpen figyelni kell arra, hogy cukormentes italokat, szénhidrát és kalóriaszegény ételeket fogyasszunk.
- Milyen termékeket ajánlana leginkább a büfé kínálatából nekünk gyerekeknek?
- Bármelyik szendvicset, a cukormentes innivalókat, a péksüteményeket mindenképpen kóstoljátok meg, nem fogtok csalódní.
- Van valami különlegesség, ami a mi büfénkben kapható, máshol pedig talán nem?
- A vega szendvics talán ilyen lehet, akárcsak a csirkehúsos kevert saláta.
- Mi a tapasztalata az elmúlt néhány nap alapján? Miből vásárolunk a legtöbbet, mi a legnépszerűbb termék a büfében?
- Sokat gondolkodtunk, hogy milyen termékeket hozzunk, és az

elmúlt néhány nap tapasztalata alapján nem lóttünk mellé. Külön öröm számunkra, hogy nagyjából arányosan vásároltok hagyományos, és egészségtudatos termékeket.

- Tudjuk, hogy a világon egyre több az ételallergiás gyerek. Nekik mivel tetszettek készülni?

- Vannak gluténmentes, tejmentes, szójamentes és laktózmentes ennivalóink. Gondoltunk azokra, akiknek figyelniük kell arra, hogy mit esznek.

- Láthatjuk, hogy sok áru csomagolásán szerepel a „bio” megjelölés. Mit takar ez a szó?

- Ez egy görög szóból ered. Azt jelenti, hogy „élet”. Olyan termékek kapnak „bio” minősítést, amik nem tartalmaznak mesterséges anyagot, csak természetesen előforduló, vegyszermentes, környezetbarát összetevőket.

- Terveznek még valamilyen fejlesztést a jövőben?

- A gyümölcs és a tejtermék palettát szeretnénk még mindenképpen bővíteni.

- Köszönjük szépen a beszélgetést! Áldás békességre!

A riport elhangzott az iskolarádió 2021. október 14.-i adásában. A riporterek Bodnár Anna, Bodnár Fanni és Fekete Boglárka (7.b) voltak.

A tánc is sport - Veronika és a rock and roll

Kozma Veronika vagyok, a 3.a osztály diákja. Idén érkeztem az iskolába, nagyon szeretem az új osztályomat. Rendszeresen sportolok a Kenguru Táncsport Egyesületben, sportágam az akrobatikus rock and roll.

Az akrobatikus rock and roll olyan táncsport, ahol meghatározott tánclépésekből és kötelezően bemutatandó elemekből áll össze a tánc. A párosok és a formációk megfelelő kategóriaszabályok szerint előre megalkotott és legtöbbször

hónapokig, de akár évekig gyakorolt koreográfiákat mutatnak be. A gyermek kategóriában (children) a koreográfiában csak táncos elemek lehetnek. Kötelező a kilenc talajérintéses alaplépés (kick-ball-change-kick-kick). Térdemelések, helycserék, forgások, földről indított ugrások színesítik és nehezítik a gyakorlatot. Az

akrobatikus elemek a nagyobb korosztályok és a felnőtt kategóriák produkcióiban kaphatnak helyet, szintén szigorú szabályok szerint.

Óvodás koromban, öt és fél évesen kezdetem táncolni. Kezdetben még csak szökdeltünk, össze-vissza ugráltunk, de nagyon élveztük a csoporttársaimmal. Igazán komolyan iskolás koromban kezdtem el a táncsal foglalkozni. Heti három alkalommal járok edzésre, nyaranta pedig két edzőtábor szokott lenni. Nagyon jó hangulatúak az edzések, sok barátom van a rocky csapatban. Versenyre mindig közösen, busszal utazunk. Párosban, kis- és nagyformációban táncolok, az utóbbi két kategóriában versenyzek is. Az elmúlt években számos szép sikert értünk el, legjobb eredményünk területi I. helyezés nagyformációban. Csapatársaim is igen eredményesek, az egyesületnek több magyar bajnoka és nemzetközi dobogós helyezett táncosa van. Remélem, egyszer én is állhatok majd országos dobogón!

Kozma Veronika 3. a

Kétsoros mesék

A kutya és a macska (igaz történet alapján)

A Kutya kedvelte a macskákat, de a Macska nem szerette a kutyaikat. Egyszer a macskát megtámadta egy német juhász. A Kutya megmentette a Macskát. Azóta a cicuska is csípi a Kutyaát.

Korda Ádám 2.a

A falevél

Egyszer a falevél elment a barátjához, a katicabogárhoz, hogy megnézzék a sejtelmes őszi fényeket. Amint a katica meglátta a fényeket, el is ájult, merthogy a katica, lány volt. Szerencsére ott

volt bagoly doktor a közelben. A falevél bekopogott a doki ajtaján, aki egyből munkához is látott. 1-2 perc múlva a katica már újra élt.

Fedor Dániel 2.a

A hörcsög és a süni

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy süni. Úgy hívták, hogy Almácska. Találkozott egy hörcsöggel, akit Johnsonnak hívtak. Elmentek egy házba, ahol ettek, ittak, jóllaktak. Eljött a tél. Tudták, hogy itt az ideje aludni. El is aludtak. Aztán eljött a tavasz, és felébredtek.

Szilágyi Vince 2.a

A szüret

A szüret nagyon jó,
Mert olyan, mint egy show.
Sok szőlő várja,
Hogy teljen meg a láda.

Ott rengeteg a munkás,
Kik elvégzik a munkát.
Kifáradsz tőle,
de ehetsz belőle.

Van benne jó még,
Ott nincs sok méh.
De van darázs,
Ami problémás,
Mert sok az allergiás.

Sipka Borbála 3.c

Az ősz

Lassan tovasuhan a nyár,
Minden diákot az iskola
vár.

Suhannak a szelek,
Száradnak a levelek.

Száradnak a levelek.
Tanulnak a gyerekek.

Őri Barbara 3.c

Az év madara: cigánycsuk

Apukámmal sokszor bicikliztünk a város szélén, ahol bokros helyeken többször láttunk egy sötét színű bokorról bokorra repülő, csettegő madarat. Többnyire távcsövet is viszünk magunkkal, így meg tudtuk nézni a madarat közelebbről. Felis-

mertük a cigánycsukot. Amikor megláttam, hogy 2021-ben az év madara lett, kicsit utánaolvastam, mit is lehet róla tudni.

A hím madár feltűnő, fekete és fehér-gesztenye színű. Egész feje, torka és hátoldala fekete. Begye vörös, vállai, farkcsikja és szárnyszalagja fehér. Hossza 11-12,5 cm. Nyílt parlagterületeken, mezőkön, árokpartokon költ. A tengerszinttől a magasabb hegyvidékekig megtalálható. A cigánycsuk vagy más néven cigány csaláncsúcs a madarak osztályának veréblábúak rendjébe, ezen belül a légykapó félék családjába tartozó faj. Tápláléka különböző rovarokból, pókokból áll.

A cigánycsuk vonuló madár, az első példányok márciusban, néha február végén érkeznek meg hazánkba. Költőhelyükön többnyire március 10-től láthatók. Az őszi vonulás a fiatalok kóborlásaival már augusztus végén megindul, de főként szeptember-októberben zajlik. A madár tudományos neve Saxicola rubicola.

Molnár Csongor 3.c

Rácz Blanka 3.b alkotása

A kutya látása

Azért választottam ezt a témát, mert előző tanévben az egyik környezetismeret órán az állatok érzékszerveivel foglalkoztunk. Az ember és az állatok látását összehasonlították egy videóban. Ebben a videóban benne volt a kutya, és nekem a kutya a kedvenc állatom.

A kutya máshogy lát, mint az ember. Az emberek a szivárvány összes színét látják, a kutya csak a szürke és a zöld árnyalatait észleli. A kutyák homályosan látnak, az emberek viszont élesen. Furcsa lehet így látni a világot.

Egy napra kipróbálnám, milyen lehet így a környezetem.

Elek Vencel 3.c

Barta János 1.c alkotása

Lapozgató

Gerard Durrell: Rokonom,
Nöstlinger, Christine (1936) :

A cseregyerek. Ford. Nemeskürty Harriet. Budapest, Animus, 2012. 144 p., ill., 22 cm (Andersen-díjas írók)

A tizenhárom éves Ewald Mittermeier, vagy ahogyan osztálytársai szólítják, Elsi, az angol hármast leszámítva kitűnő tanuló. Ám szülei a „mintabizi” hívei, ezért, hogy fiuk rossz kiejtésén javítsanak, egy angol cserediákot fogadnak be a családba a

nyáron. A várt vendég, Jasper viselkedése azonban kérdéssé teszi céljuk elérését, mert a fiú nemcsak hogy elképesztően rendetlen és piszkos, de senkivel sem hajlandó szóba állni. Egyedül Elsi nővére, Sybille társaságában nyílik meg, az ő közreműködésével lassan fény derül rejtélyes viselkedésének okára. Titka alaposan feldúlja a család életét és megváltoztatva merev szabályait, örökre felejthetlenné teszi azt a pár együtt töltött nyári hetet... A sok humorral elmesélt fordulatos történet nemcsak szórakoztató, de a kiskamaszok körében továbbgondolásra is érdemes, ajánlott olvasmány.

Felső tagozatos gyerekeknek ajánlom.

Fashion Corner - Őszi farmermustra

Az örök darab, ami sosem megy ki a divatból. Biztosan sokszor hallottátok ezt a mondatot, de ez tényleg így van. Megfigyelhető, hogy különböző fazonok váltják egymást, de a fari mindig is része lesz a ruhatárunknak. A suliban pedig egyenesen kötelező viseletnek számít idén ősszel is. Ugyanakkor nehéz megtalálni azt a fazont, amiben jól érzed magad, kényelmes és jól is néz ki. Íme néhány tipp ahhoz, hogyan válassz farmert.

Hosszú évek óta a legnépszerűbb fazon a jeggings típusú farmer, amely átmenet a leggings illetve a farmer között és úgy tűnik, hogy ez még jó darabig így lesz. Kinek áll jól? A megfelelő felsővel kombinálva mindenkinek, de ha mégsem szeretnéd hangsúlyozni a lábaidat, ideje trükközni a nadrágokkal. Ebben az esetben remek választás a straight/egyenes vagy a boyfriend fazon. A straight nem tapad rá a lábaidra, nem követi szorosan a formáját, mégis csinos alakod lesz benne. Ebből a fazonból találhatsz csípőnadrágot, de magasabb derekút is.

A boyfriend fazon igazán kényelmes, vagány darab, csípőnél bővebb és fel is hajthatod az alját. Edzőcipővel és egy jó meleg pulcsival biztosan menő leszel.

Straight:

Boyfriend

Újra divatba jött a trapéz nadrág. A boltokban megtalálhatóak az enyhén bővülőek és az egészen széles szárúak is. Sok testalkaton mutat jól, magas, vékony lányokon, de a molett lányok is nyugodtan felvehetik. Azonban ha alacsony vagy, ez nem a te fazonod. Próbálj olyat keresni, ami optikailag nyújtja a lábaidat, mint például a magas derekú, egyenes szabású, hosszú szárú (nem bokáig érő) nadrág.

Szima Anikó

Az ékszeretknős és a kókuszdió

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ékszeretknős. Egyszer azt gondolta, hogy megkóstolja a kókuszdiót, mert azt látta, hogy sokan majszolják és ízlik is nekik.

Útnak is indult tehát, hogy keressen egy kókuszdiófát. Pár óra múlva talált is egyet. De azt teljesen elfelejtette, hogy a tetején terem. Egy ékszeretknős nemigen tud fára mászni. Ezért nem volt más választása, segítséget kellett kérnie. Arra ugrált béka barátja. Megkérdezte tőle az ékszeretknős, tud-e neki segíteni. A béka azt felelte neki: sajnos ő sem tud segíteni, nem tud fára mászni. Éppen arra szállt egy sárga bóbítás kakadu. Leszállt hozzájuk és megkérdezte: „Ti mit csináltok?” Elmondta az ékszeretknős, hogy szeretne egy kókuszdiót, de túl magasan van. Erre a madárka felrepült és lelökött egyet. Így, a kakadu segítségével már az ékszeretknős is meg tudta kóstolni ezt a különleges gyümölcsöt. Megköszönte új barátjának a segítséget. Ezután elkészöntek egymástól. Ha a kakadu nem segített volna, a mi mesénk is tovább tartott volna.

Bányai Nóra, Lakner Dorka, Pancsira Júlia, Szendrei Boróka meséje és rajza (4.d)

		V			Z		S	
M	T						R	
Z			T					V
					T			R
A				M	K		O	
	O		S				Z	
S			V					
V	M		R			A		
		Z					T	O

		4	6	7	8	9		
	3						5	
2				5				1
5			4		6			9
9			3		7			4
3		2				8		6
4	1						9	2
	9						6	
		5	7	1	9	3		

A Lajtorja elkészítésében részt vettek:

Bajiné Takács Margit, Bélteki Gáborné, Csontos Zoltánné, Csige Gabrella, Dióssyiné Nanszák Andrea, Egresi László, Engszler Attila, Emberné Balogh Emőke, Fehérné Szóráth Márta, Feszner Mónika, Horváth-Sóos Dóra Anikó, Juhász M. Tünde, Kálmándi Zoltánné, Kursinszky Viola, Kiss Sára, Orosz Magdolna, Szabó Ferenc Szilárd, Szakál László, Szalay Mária, Szécsi Péter, Szilágyi Tamás, Szima Anikó

Készült a DELA kft. nyomdájában, Felelős vezető: Ujvári Béla, Tel.: 52/955-634

*Felelős kiadó: Ember Sándor igazgató
Lapzárta: 2021-10-11*